

Klachtencommissie

[Locatie Fivoor]

Beslissing d.d. 19 juni 2023 inzake klacht tegen de beslissingen inhoudende verplichte orale medicatie en bij weigering toediening intramusculaire medicatie.

Beoordeling

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen op de zitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

De commissie stelt het volgende voorop.

Verplichte zorg in het kader van een zorgmachtiging kan worden verleend om ernstig nadeel af te wenden en/of de geestelijke gezondheid van een betrokkene te stabiliseren en/of de geestelijke gezondheid van een betrokkene dusdanig te herstellen dat hij zijn autonomie zo veel mogelijk herwint. Aan een betrokkene kan verplichte zorg worden verleend als zijn gedrag als gevolg van zijn psychische stoornis tot ernstig nadeel voor hemzelf of anderen leidt.

Iedere vorm van verplichte zorg dient met terughoudendheid te worden toegepast en vooraf getoetst te worden aan de algemene beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit, effectiviteit en veiligheid. Deze toetsing moet ertoe leiden dat de verplichte zorg alleen wordt ingezet als uiterste middel, als er geen mogelijkheden voor vrijwillige zorg meer zijn. Daartoe moet worden beoordeeld of er geen lichtere interventies mogelijk zijn en of de verplichte zorg effectief is en het (aanzienlijk risico op) ernstig nadeel ook daadwerkelijk wegneemt. De toetsing houdt ook in dat wordt beoordeeld of de verplichte zorg mogelijk nadelige gevolgen op de lange termijn voor een betrokkene met zich meebrengt.

Met betrekking tot de daadwerkelijke uitvoering van iedere vorm van verplichte zorg stelt de zorgverantwoordelijke van een betrokkene een schriftelijke beslissing op met een inhoudelijke motivering als bedoeld in artikel 8:9 Wvvgz. De geneesheer-directeur stuurt de betrokkene (en zijn advocaat en eventuele vertegenwoordiger) een afschrift van die beslissing met een brief die de betrokkene informeert over de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door een patiëntvertrouwenspersoon.

De commissie verder stelt vast dat klager is opgenomen in [Locatie Fivoor] in het kader van een zorgmachtiging waarvan de geldigheidsduur nog niet verstreken is. De zorgmachtiging legitimeert, onder meer en voor zover relevant voor de klacht: inname van orale medicatie als vorm van verplichte zorg.

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting blijkt dat klager is gediagnosticeerd met genderdysforie, ongespecificeerde persoonlijkheidsproblematiek, LVB en autisme. Klager is bereid om Risperdal vrijwillig in te nemen, maar wil niet dat het verplicht wordt. Klager geeft aan dat indien de Risperdal toch verplicht aangezegd wordt, hij dit liever oraal wil ontvangen.

De commissie acht het wenselijk dat klager zijn medicatie vrijwillig inneemt, dit heeft de voorkeur boven verplichte zorg. Mocht klager om wat voor redenen dan ook de medicatie niet (meer) innemen dan acht de commissie het voldoende aannemelijk dat zonder behandeling met Risperdal het ernstig nadeel zal bestaan uit het risico op agressie. De commissie is van oordeel dat verweerders voldoende gemotiveerd hebben betoogd dat een adequate behandeling met Risperdal noodzakelijk is om het toestandsbeeld van klager te stabiliseren en stabiel te houden en hiermee het risico op agressie jegens anderen te reduceren. De commissie beslist dat klager in die situatie eerst orale medicatie toegediend krijgt als vorm van verplichte zorg. Hierbij dient klager mee te werken aan

(bloed) controles. Mocht de orale toediening niet volstaan dan ontvangt klager medicatie als verplichte zorg middels een depot.

De commissie is van oordeel dat de beslissing tot het toedienen van Risperdal, bij voorkeur vrijwillig, daarna oraal en tot slot via een depot toediening, op goede gronden is genomen en gezien de gegeven feiten en omstandigheden qua proportionaliteit, subsidiariteit, veiligheid en effectiviteit is gerechtvaardigd.

De commissie acht de klacht ongegrond.

Nu de klacht ongegrond zal worden verklaard, is er geen reden tot het toekennen van een schadevergoeding.

Beslissing

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klacht ongegrond en wijst zij het verzoek tot vergoeding van schade af.